

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010132
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Blažovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7218010132.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Danielou Blažovskou v trestnej veci obžalovaného ml. V. Z. a spol. pre prečin výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 20. marca 2019 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

ml. V. Z., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N., L. X,

ml. M. X., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N. O. XX, a

W. J., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N., V. X,

sú vinní, že

v Košiciach na chodníku v blízkosti križovatky G. M. - Z. dňa 26.01.2017 v čase okolo 20,15 hod. fyzicky napadli ml. M.P., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho začali všetci kopať a udierať do zadnej časti tela a obžalovaný ml. V. Z. ho kovovým predmetom - opaskom opakovane udieral do pravého pleca, ruky, chrbta, následne poškodený ml. M.P. šiel ďalej smerom na ul. Moldavská, kde ho pri stípe verejného osvetlenia č. 50103 fyzicky napadli obžalovaní ml. M. X. a W. J. takým spôsobom, že ho obaja udierali päšťami do oblasti tváre a následne ho zvalili na zem a kopali do celého tela, čím takto poškodenému ml. M.P. spôsobili zranenia: pomliaždenie hrudnej steny vľavo, zlomeninu 6. rebra vľavo s prienikom vzduchu do pohrudnicovej dutiny, zlomeninu nosových kostí a posunutím úlomkov a pomliaždenie mäkkých tkanív na zadnej strane stehna s dobou liečenia 28 dní,

teda

obžalovaný ml. V. Z.

spoločným konaním sa dopustil hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,

obžalovaný ml. M. X.

spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
spoločným konaním sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,

obžalovaný W. J.

spoločným konaním úmyselne inému ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe,
spoločným konaním sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol
iného a čin spáchal na chránenej osobe,

tým spáchali

obžalovaný ml. V. Z.

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný ml. M. X.

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a
prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný W. J.

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a
prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a odsudzujú

Obžalovaný ml. V. Z.

Podľa § 364 ods. 1, § 117 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (siedmych) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 119 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody súd podmiennečne odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsiatichštyroch) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T 81/2018 zo dňa 29.11.2018, ktorým bol obžalovanému pre prečin podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obžalovaný ml. M. X.

Podľa § 364 ods. 1, § 117 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 119 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody súd podmiennečne odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnástich) mesiacov.

Obžalovaný W. J.

Podľa § 156 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov nepodmiennečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovaným ml. M. X. a W. J. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne spôsobenú škodu poškodeným:
W. B., nar. XX.XX.XXXX vo M., trvale bytom O. č. XX, okres M. vo výške 2.554,00 € (dvetisícpäťstoštyridsať eur) titulom bolestného,
Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 937 874 vo výške 1.745,64 € (jedentisícšesťdesiatštyri eur a šesťdesiatštyri centov) titulom nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť.

o d ô v o d n e n i e :

Trestné stíhanie obžalovaných ml. V. Z., ml. M. X. a W. J. sa pred tunajším súdom vedie na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 4Pv 69/17/8803 zo dňa 23.01.2018, podľa ktorej menovaní v Košiciach na chodníku v blízkosti križovatky Trieda SNP - Bernolákova dňa 26.01.2017 v čase okolo 20,15 hod. fyzicky napadli ml. M.P., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho začali všetci kopať a udierať do zadnej časti tela a obv. ml. V. Z. ho kovovým predmetom opakovane udrel do pravého pleca, následne poškodený ml. M.P. šiel ďalej smerom na ul. Moldavská, kde ho pri stípe verejného osvetlenia č. 50103 fyzicky napadli obvinení ml. M. X. a W. J. takým spôsobom, že ho obaja udierali päšťami do oblasti tváre a následne ho zvalili na zem a kopali do celého tela, čím takto poškodenému ml. M.P. spôsobili zranenia: pomliaždenie hrudnej steny vľavo, zlomeninu 6. rebra vľavo s prienikom vzduchu do pohrudnicovej dutiny, zlomeninu nosových kostí s posunutím úlomkov a pomliaždenie mäkkých tkanív na zadnej strane stehna s dobou liečenia 28 dní, pričom takéto konanie prokurátorka právne kvalifikovala u ml. V. Z. ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a u ml. M. X. a W. J. ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný ml. V. Z. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Formou otázok položených podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Trestného poriadku súd zistil, že obžalovaný mladistvý rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a že sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, že rozumie právnej kvalifikácii skutku, v jeho prípade ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, že bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon stanovuje za prečin jemu kladený za vinu a že sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na to, že súd nemal pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe vo vzťahu k obžalovanému ml. V. Z., upresnil len oblasť útoku na telo poškodeného a za odporúčania prokurátorky, zákonnej zástupkyne obžalovaného mladistvého, jeho opatrovníka a poškodených, prijal vyhlásenie o uznaní viny a zároveň rozhodol, že k jeho osobe nebude vykonané dokazovanie k otázke viny, len k otázke trestu a náhrady škody. Obžalovaný ml. V. Z. využil svojho zákonného práva podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku a odoprel na hlavnom pojednávaní vypovedať k osobným pomerom.

Obžalovaní ml. M. X. a W. J. vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že sú nevinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný ml. M. X. odoprel vypovedať k svojim osobným pomerom aj k veci.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. J., svedkov - poškodených i ostatných svedkov a znalca, prečítaním zápisníc o výsluchu obžalovaného ml. M. X. a svedkov z prípravného konania, znaleckých posudkov a listín.

Obžalovaný W. J. na hlavnom pojednávaní uvádzal, že dňa 26.01.2017 okolo 20,00 hod. zavolať na mobil jeho priateľky spoluobžalovaný V. Z., že zbili jej syna B. B.. Motorovým vozidlom sa prepravil k obchodnému centru Galéria, kde na dolné parkovisko k nemu prišiel Z. a povedal mu, že jeden chlapec z ničoho nič udrel B. do hrude. Tiež mu povedal, že všetci chlapi spolu s B. sa rozutekali za poškodeným smerom na ulicu Z.. S Z. šiel za nimi a asi po 10 minútach zbadal skupinu asi ôsmich chlapcov, medzi ktorými bol B.. Maloletý mu povedal, že v Galérii ho zbil jeden chlapec, že ho udrel do hrudníka a že on

spadol. Ukazoval mu smer Bernolákova a Moldavská cesta, kam tento chlapec šiel. Zbadal poškodeného ako kráča, nevie či bol sám, šiel pomaly za ním. Zakričal na neho aby stál a opýtal sa ho prečo zbil takého malého chlapca, keďže B. mal len 13 rokov a bol z celej partie najmenší. Poškodený bol ešte drzý, povedal mu prečo sa do toho stará a dvihol ruku, chcel ho udrieť. Poškodenému dal dve facky, jednu po pravom a jednu po ľavom líci otvorenou dlaňou, zobral B. a odišiel domov. Keď v prípravnom konaní neuviedol, že poškodený ho chcel udrieť, bolo to preto, lebo vtedy nevedel, že z toho budú také problémy a tiež nevedel, že vypovedal ako obvinený. Poškodeného nevidel na zemi a nevidel, že by boli spoluobžalovaní či iné osoby napadli poškodeného. Nevedel sa vyjadriť k tomu, ako poškodený na tieto údery zareagoval.

K svojim osobným pomerom uviedol, že vedie spoločnú domácnosť s priateľkou, s ktorou má dvojročného syna, bývajú v jeden a pol izbovom prenajatom byte. Asi do roku 2013 pracoval v U.S.M. ako robotník, následne sa zaevidoval na úrade práce. Aktuálne je práceneschopný a okrem nemocenských dávok vo výške 100,00 € mesačne iný príjem nemá, je nemajetný. Jeho partnerka poberá materský príspevok 260,00 € mesačne. Má zdravotné problémy ortopedického a neurologického charakteru, psychiatricky liečený nebol. Doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný, za prečin krádeže mu Okresný súd Prešov uložil podmienený trest odňatia slobody.

Obžalovaný ml. M. X. vypovedal len v prípravnom konaní tak, že raz v zime bol v obchodnom centre Galéria, kde si na prvom poschodí pozeral ponuku stávkových kancelárií, keď tam „nabehol“ nejaký chlapec s tým, že bijú malého B.. Keď sa otočil videl ako B. dostal boxer a spadol na zem. Šiel ku chlapcovi, ktorý udrel B., opýtal sa ho čo robí a keď videl, že ho chce ďalej biť, v rámci obrany malého chlapca udrel útočníka do tváre. Následne z obchodného centra odišiel. Keď prechádzal cez parkovisko v smere k električkovým tratiam zastavilo pri ňom auto značky Dacia, v ktorom bol B. otec prezývaný S.. Zavolať ho tam V. Z. s tým, že mu bijú syna. Vystúpil z vozidla a opýtal sa ho kto zbil B.. Povedal mu, že to bol najvyšší z tých troch chlapcov, ktorí utekajú. Nevie čo sa dialo ďalej, nakoľko nastúpil na električku a odišiel domov. Videl len to ako ostatní, z ktorých označil len B. otca a T., utekali za tými troma chlapcami.

Poškodený W. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v inkriminovaný deň sa okolo 20,00 hod. cestou z policajnej stanice, kde boli s kamarátmi X. J. a X. X. nahlásiť krádež telefónu X. J., zastavili v obchodnom centre Galéria, kde si chcel kúpiť jedlo, nakoľko nestihol večeru na internáte. Predtým v Galérii nikdy nebol, preto po vstupe do nákupného centra hľadali na prvom poschodí nejaké potraviny. Keď si sadli k stolu neďaleko stávkovej kancelárie Niké všimol si skupinu chlapcov medzi ktorými bolo aj dievča, ktorí na nich „zízali“, prezerali si ich tak, že sa necítil príjemne. Najmenší z chlapcov na neho začal drzo vykrikovať v zmysle že čo pozerá. Povedal kamarátom, aby radšej išli preč. Keď cestou k východu prechádzali okolo spomenutej partie, podišiel k nemu obžalovaný, ukázal na ml. M. X., a položil mu otázku ktorej nerozumel, niečo v zmysle, či má problém, čo pozerá, čo vykrikoval po tom chlapcovi. Neodpovedal mu a snažil sa odísť. X. však dobiedzal a vyslovene provokoval k tomu, aby sa s ním pobil. Povedal mu, že keď je taký frajer, nech ide s ním na férovku. Odpovedal, že s ním nemá žiaden problém, takže sa s ním nepotrebuje biť. Ostatní z tej skupiny stáli v polkruhu okolo nich. Najmenší podišiel k nemu a začal mu veľmi vulgárne nadávať „čo čumíš, ty kokot“, volal ho do bitky, strkal ho rukami, sem-tam ho kopol špičkou do nohy, aby ho tak vyhecovať. Jeho vek odhadoval asi na 8 rokov, preto jeho konanie ignoroval a naviac si uvedomoval, že tej partii ide o to, aby urobil niečo, čo by bolo vnímané ako dôvod na bitku. Nemal v úmysle komunikovať a už vôbec nie biť sa s tými cudzími chlapcami, chcel odísť čím skôr na internát. Keď mu ten najmenší chlapec napľul do tváre, chytil ho, nie silno, za tričko a povedal mu nech si to nedovoľuje, nech nepluje po ľuďoch. Oprel ho o sklenenú stenu obchodu, cez neho položil ruku na sklo a vtedy ten malý spadol na zem, začal sa zvíjať, chytal si hlavu a ostatní začali vykrikovať „on ho udrel“. Ešte predtým, keď ho ten malý provokoval a štuchal, M. X. mu povedal „daj mu facku, je to malý chlapec, my ho ani nepoznáme, toto si nemôže dovoľovať“. Vedel však o čo im ide, preto nechcel žiadnym spôsobom reagovať na konanie najmenšieho chlapca. Keď ten malý spadol všetci začali kričať „udrel ho“, X. hovoril „toto si nemal, pod sa biť, pod sa biť“. Nieкто ho udrel zozadu do hlavy. Videl, že je zle a aj kamarát mu povedal, aby šli preč, lebo to zle skončí. Keď odchádzali z obchodného centra celá skupina šla za nimi. Pred vchodom mu neznámy muž rómskeho pôvodu nižšej postavy povedal „teraz skapeš“. Cez telefón zvolávali ďalších. Rozmýšľal ako z miesta ujsť a zároveň dúfal, že keď to okoloidúci ľudia uvidia, pomôžu im. S obidvoma kamarátmi sa snažili rýchlo vzdialiť, ale keď zastali na semafore, skupina možno 30 ľudí ich dobehla. Nevedel čo robiť, lebo boli hneď za ním a čakal, že po ňom skočia. Bežal ďalej a keď sa otočil videl ako nieкто s rozbehom vyskočil a nohami ho kopol do chrbta. Zabolelo to, ale utekal ďalej, kým tí čo ich prenasledovali sa im vyhrážali a nadávali im. Zacítil údery po rukách, chrbte, nohách, akoby kovovým predmetom na nejakej šnúre. Sem-tam sa obzrel a videl už aj starších,

väčších, „namakanejších“ chlapcov. Bol v strese, videl, že je zle, naokolo iní ľudia neboli. Mal pocit, že idú najmä po ňom, preto dal kamarátovi svoju peňaženku a telefón s tým, že keď to bude možné nech niekoho privolá. Zastal. Obidvaja jeho kamaráti ušli pomedzi bytovky. Snažil sa tej skupine ešte ospravedlňovať, hoci ani nevedel začo, ale to už na neho vyletel jeden z najväčších chlapcov, chytil ho a hodil na zem, na kraj chodníka na kopu snehu. Zo snehu sa zosunul na chodník a tam ho už začali všetci mlátiť, udierali ho do hlavy, kopali do brucha, do nôh. Chránil si hlavu, ale nevedel sa brániť, útoky boli intenzívne, neprestávali, akoby stále prichádzal niekto ďalší, akoby sa na ňom striedali. Cítil nepríjemné praskanie, sekalo mu sánkou, krkom. Začal kričať „už dost“, chcel aby prestali. Keď útoky ustali podišiel jeden chlapec a povedal niečo v zmysle „toto je Terasa, na toto si zvykaj“. Obžalovaný Z. ho udieral už spomenutým predmetom, ktorým mohol byť opasok. Jeho ani ostatných nepoznal, avšak na polícii vedel Z. i X. a J. identifikovať. Bili ho aj ostatní zo skupiny, avšak identifikoval len obžalovaných. X. a J. ho udierali päšťami a kopali do neho keď ležal na zemi. Obžalovaný X. bol tým, ktorý sa za ním zozadu rozbehol a dvakrát ho kopol do chrbta, tiež ho bil keď ležal na zemi. Pamätal si ho veľmi dobre, ešte zo stretnutia v Galérii. Videl mu do tváre, keď ležal na zemi a rovnako tak videl tvár staršieho muža s vyholenou hlavou, išlo o obžalovaného J., ktorý ho zvalil na zem, vtedy sa mu pozrel rovno do očí, J. ho stále bil a k nemu sa pripojili X. a ďalší chlapci. Keď v prípravnom konaní vypovedal, že nevidel tváre osôb, ktoré ho bili, hovoril o momentoch kedy bitka trvala už nejakú dobu a tvár si musel kryť. J. ho udrel päšťou päť až šesťkrát do tváre, X. ho tiež udieral päšťou, obidvaja ho pravdepodobne aj kopali. Nie je pravdou, že udrel maloletého B., nikdy nezbil dieťa, navyiac, predpokladal, že má 8 až 9 rokov, snažil sa mu len dohovárať. Utrpel zlomeninu nosa, rebra, ktoré mu prepichlo pľúca a spôsobilo pneumotorax, mal pomliaždené zadné stehná, odreniny a podliatiny po celom tele. Utrpel poranenia sánky, ktorá aj keď nebola zlomená, doposiaľ ho bolí. Zranenia si vyžiadali práceneschopnosť 2,5 mesiaca. Po úraze sa už nemôže venovať športu tak, ako dovtedy, pri väčšej námahe má veľké ťažkosti s dýchaním. Nikto z obžalovaných sa neinformoval o jeho zdravotnom stave a nenahradil mu škodu.

Poškodený V. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 26.01.2017 mu okolo 20,00 hod. volal syn W. a povedal mu, že kamarátovi ukradli mobil, čo boli hlásiť na polícii. Bol šokovaný, že o takomto čase je syn ešte vonku, bál sa o neho, preto mu prikázal, aby šiel ihneď na internát. Asi o polhodinu zavolať na mobil vychovávateľ, že W. zrejme zbili a že šiel do nemocnice. Zavolať synovým kamarátom, ktorí s ním v ten večer boli, ale v podstate z nich nedostal informácie, boli veľmi vystrašení, v strese. Prečkal do rána, prišiel do Košíc, rovno do nemocnice. Bol zhrozený a neveriteľne šokovaný, keď zbadal v akom stave je jeho syn. Nedokázal zniesť pohľad na jeho telo, tvár mal samú podliatinu, pre opuchy doslova nevidel na oči. Starostlivosť o syna prevzala manželka, ktorej aj syn povedal, že ho bolia rebrá a pľúca. Hospitalizovaný bol 7 alebo 8 dní, následne sa kontrolám podroboval vo M.. Postupne, po určitom čase mu syn rozpovedal čo sa stalo v Galérii a neskôr na ulici, ako ich prenasledovali, ako cítil že majú namierené na neho a preto dal mobil a osobné veci kamarátom a ako si fixoval niektoré tváre útočníkov. Utrpené zranenia majú následky, syn pri fyzickej námahe cíti pľúca, ťažko sa mu dýcha. V trestnom konaní uplatnil v mene syna, ktorý bol v čase skutku maloletý, nárok na náhradu škody titulom bolestného v rozsahu stanovenom znalcom.

Poškodený Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. je v konaní zastúpený zamestnankyňou JUDr. W. M., ktorá v prípravnom konaní vypovedala tak, že za zdravotnú starostlivosť ich poistenca W. B., v súvislosti s poškodením zdravia zo dňa 26.01.2017, uhradila poisťovňa 1.745,64 €, ktorú sumu uplatnili na náhradu.

Svedok X. J. popísal na hlavnom pojednávaní rovnako ako v prípravnom konaní udalosti zo dňa 26.01.2017, kedy s W. B. a X. X. išli z policajnej stanice do obchodného centra Galéria. Chlapci, okolo ktorých prechádzali, na nich najprv kričali a asi o 5 minút ich zastavili a niečo sa ich pýtali. Medzi nimi bol asi 8-ročný chlapec, ktorý sa postavil k W. B. a provokoval ho tak, že mu nadával a kopal do nohy. Ostatní B. hovorili, aby si to nenechal a aby tomu malému strelil. Potom ten malý chlapec napľul B. do tváre, načo B. udrel rukou do sklenenej steny a ten malý chlapec to uhral tak, že spadol na zem, ležal asi 5 sekúnd a potom sa sám postavil. Ostatní ich začali biť, preto odišli. Asi 5 minút stáli pred vchodom do nákupného centra a videli, že chlapci z tej partie telefonovali. Jeden z nich prišiel k nemu a k X. a povedal, aby oni dvaja odišli, že si to poriešia iba s B.. Od OC však odchádzali všetci traja spoločne smerom k internátu. Skupina chlapcov šla za nimi, dokonca sa zbíhali ďalší, bolo ich stále viac, nakoniec možno 20. Cestou na nich vykrikovali a Z., ktorý šiel popri B., udrel ho viackrát opaskom po chrbte. On a X. ušli na opačnú stranu cesty. Odtiaľ videl ako B. zvalili na zem, udierali ho päšťami, kopali do neho, bol tam stále aj ten opasok, v jednom kuse mu nadávali „ty chuj“, „skapeš“. Zo svojej pozície a aj kvôli tme nevidel presne do ktorých častí tela poškodeného bili a kopali, obštúpili ho a teda

útočili pravdepodobne na celé telo. Poškodený bol na zemi, kryl sa len rukami a kričal „už dosť, už dosť“. X. ušiel ani sám nevedel kam, ale pravdepodobne videl začiatok bitky. Fyzický útok na poškodeného trval asi 5 minút. Dievča z tej partie si to celé natáčalo na mobil a potom ako ostatní odchádzali sa ešte raz otočilo, podišlo bližšie k B. a nahralo si ho zblízka. Po útoku zostal poškodený na zemi, skrčený, s rukami pred hlavou, plakal. Všade bola krv. Mal rozbitú peru, ťažko dýchal. Poškodeného bili asi desiat, možno viacerí, len jeden z nich použil opasok. Odniesol poškodeného na internát kam prišla polícia a sanitka. Ešte v ten večer hľadali s X. cez Facebook tých chlapcov, ktorí napadli B.. Našli toho, ktorý mal v ruke opasok a ako prvý udrel B., plus našli ďalších dvoch útočníkov.

Svedok X. X. popísal okolnosti stretnutia v obchodnom centre Galéria a udalosti, ktoré nasledovali v podstate zhodne ako svedok X. J., resp. poškodený. Navyiac uviedol, že obžalovaného W. J. evidoval keď vyšli z OC a keď niektorí z partie šli k nemu a niečo mu povedali. Tiež upresnil, že to bol N. M., ktorý za nimi prišiel a povedal im, že by mali ísť preč, lebo niektorí ľudia sú nebezpeční a že on a X. J. s tým nemajú nič spoločné. W. B. mu dal svoju peňaženku a mobil a povedal mu aby odišiel a ak by sa niečo stalo, aby to riešil. Bolo to vtedy, keď ich už zastihla partia chlapcov, ktorí B. okopávali B. úteku z miesta sa ohliadol za seba a videl ako X., J. a ešte jeden napadli poškodeného tak, že ho udreli zozadu niekde na krk, poškodený spadol na zem, kde ho bili a kopali, stúpali na neho. Bežal po chodníku ďalej, zastavil sa až pri SOŠ automobilovej. Odtiaľ sa vrátil na miesto kde B. napadli, ale tam už nebol nikto. Nevedel čo má robiť. Medzitým mu volal vychovávateľ, lebo meškal na internát. Vzápätí mu zavolať aj kamarát, že W. B. je už na internáte a aby čím skôr prišiel. Na internáte už bola polícia a záchranári. Je si istý, že poškodeného napadli zozadu W. J. a M. X., zvalili ho na zem a bili ho, keďže X. si pamätal ešte z OC Q. a W. J. vnímal ako staršieho Róma, bol plešatý, mal čiernu bundu a bol väčší od ostatných, udieral ho päšťami. Nevidel celý útok na poškodeného, len čiastočne to vnímal keď z miesta utekal a ohliadal sa za seba. V čase útoku na poškodeného tam už bolo asi 20 až 30 ľudí. Na poškodeného útočil aj V. Z. už v čase keď s poškodeným prišli do OC Galéria. Jeho meno zistil z Facebooku. Od začiatku bol V. Z. agresívny, vulgárne poškodenému nadával.

Svedok T. T. vypovedal, že v inkriminovanom čase bol v OC Galéria s V. Z., N. M., M. X. a malým B.. Videl ako sa malý B. naťahoval s poškodeným, ktorému aj napľul do tváre, poškodený ho chytil za bundu, dal mu päšťou do spánku, v dôsledku čoho B. spadol na zem a skolaboval. M. X. keď to videl pustil sa do poškodeného, avšak v OC nebola pravá bitka, len také drhanie. Poškodený s dvoma kamarátmi odišli a oni, vrátane malého B., ktorý sa postavil zo zeme, šli za nimi. Z. zavolať otcovi maloletého B. a povedal mu, že B. zbil jeden chlapec a nech ihneď príde. Počkali na parkovisku, kam prišiel B. otec autom a spolu šli smerom na ulicu Z. za poškodeným a jeho kamarátmi. Z. a X. kričali „stoj“ a keď ich dobehli poškodený sa ich opýtal čo vlastne chcú. Ako prvý sa do poškodeného pustil X., asi o 10 sekúnd nato chytil poškodeného za bundu J., kričal na neho „ty čo si urobil s mojím synom“ a asi štyrikrát ho udrel päšťou do tváre. Boli to silné údery, ktoré poškodeného zložili na zem a vtedy sa do neho pustili prakticky všetci, teda X., J. a Z., ktorý bil poškodeného opaskom. Okrem nich do poškodeného kopali ďalší asi dvaja chlapci, ktorých on nepozná. Keď niekto zakričal že ide polícia, všetci bežali smerom na Luník II a zastali pri Freshi. Tam sa X. predvádzal, ukazoval im, že má celú krvavú ruku a hovoril, že on poškodenému dal najviac, že ho najviac bil. Odtiaľ spolu so sestrou odišiel domov. Pred OC Galéria bol v partii asi šiestich alebo siedmich chlapcov, asi o 10 minút po telefonáte prišiel na miesto B. otec a v čase, keď bežali za poškodeným sa k nim pripojili viacerí, dvaja z nich určite Z. kamaráti. On sa do bitky zapojil tak, že poškodeného jedenkrát kopol do zadnej časti stehna. Niektorí ho kopali aj pod rebro, každý z prítomných využil situáciu a kopol si, prípadne udrel poškodeného. Poškodený začal krváčať z tváre vzápätí ako ho päšťou udrel W. J.. Nevie, či J. poškodeného aj kopal. Keď M. X. päšťou udrel poškodeného, nič to s ním neurobilo, až po útoku J. poškodený padol na zem. Poškodeného najprv V. Z. udieral čiernym opaskom s kovovou prackou, ktorý si vytiahol z nohavíc. Pre odstup času si už vlastne nepamätá, či Z. vytiahol opasok z nohavíc až vtedy, keď poškodený bol na zemi. Až doma zistil, že bitku na Z. ulici si jeho sestra natáčala na mobil, to video si pozrel.

Svedkyňa R. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že z obžalovaných pozná len V. Z., s ktorým sa v inkriminovaný večer stretla na parkovisku pred OC Galéria, kde bol i jej brat T. a možnože aj X., chlapec, ktorý sa pravdepodobne volá X. a ešte jeden starší pán. Nikto jej nepovedal o čo ide, ale všetci začali bežať smerom k električkovej zastávke. Spolu s nimi bežal aj malý B., ktorého vraj napadol v Galérii poškodený. Spomenutý starší muž prišiel pred OC Galéria na motorovom vozidle, ide o nevlastného otca maloletého B.. S poškodeným boli dvaja chlapci. Na konkrétne slová, ktoré za poškodeným a jeho kamarátmi kričali si nepamätá. Ako prvý na poškodeného zaútočil V. Z., ktorý ho udrel opaskom,

alebo niečím podobným, asi do chrbta. Nevie presne akým spôsobom zaútočil na poškodeného B. nevlastný otec, teda J., ale určite ho bil, rovnako tak aj X., ktorý poškodeného udieral päšťou do tváre. J. poškodeného aj kopal. Keď poškodeného bili stála od nich na vzdialenosť asi jedného metra. Nepamätá, či aj ostatní prítomní poškodeného bili, ale celá bitka trvala možno 5 - 6 minút. Fyzický útok na poškodeného si nahrávala na mobil preto, aby to potom mohla ukázať útočníkom. Neurobila to ale, video ukázala len kamarátke B. J. a asi aj svojmu bratovi X.. Na nahrávke bolo vidieť len obrysy osôb, ktoré sa hýbali. Nepamätá si, či na mieste kde poškodeného bili bol aj jej brat T., ani či v ten večer bol s partiou jej brat X.. Tiež si nepamätá na to, či sa o udalosti s bratmi neskôr rozprávala. Keď poškodeného po bitke natáčala, mal zakrvavenú celú tvár.

Svedok X. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaných V. Z. a M. X. spoznal cez svojho brata T.. O obžalovanom W. J. vie len toľko, že je otcom malého B.. Dňa 26.01.2017 mal poobedňajšiu smenu v predajni Fresh v OC Laborec, kde pracoval ako pokladník. Končil o 21,00 hod. a keď prišiel domov, brat T. mu povedal, že s V. Z., M. X. a ich sestrou R. boli v OC Galéria, kde malý B. napľul na jedného chlapca, ktorý následne udrel B. päšťou tak, že tento spadol. Potom šli za tým chlapcom, ktorého zbil V. Z. opaskom, prišiel B. otec J., ktorý ho bil na zemi a že T. mu dal jednu facku. Toho chlapca kopali a fackovali keď bol na zemi, niečo sa mu stalo s nosom. Spomínal, že poškodený mal dlhšie vlasy. O M. X. mu nepovedal nič. Sestra R. mu v ten večer povedala, že ona si to všetko natáčala na mobil, nahrávku mu ukázala. Bitku nebolo vidieť, bolo zachytené len ako behali, bolo počuť krik a vreskot. Poškodeného na tej nahrávke nevidel, videl ho až na Facebooku, na ktorom zverejnil svoju fotografiu s poznámkou „tako to vyzerá, keď ťa zbije 30 cigánov“.

Svedok M. N. na hlavnom pojednávaní uvádzal, že z obžalovaných pozná len V. Z., boli v jednej partii, v súčasnosti sa už nestretávajú. Dňa 26.01.2017 bol s kamarátmi v OC Galéria, kde malý B. vyprovokoval poškodeného, ktorý ho udrel, preto sa s ním M. X. začal biť. Na bližšie okolnosti si už pre odstup času nepamätal, ale určite ich niekto, asi SBS-kári, z Galérie vyhodili. Potom si spomínal len na to, ako poškodený ležal na zemi na Bernolákovej, kde ho bili obžalovaní, asi aj malý B. ho raz kopol a väčšina ľudí len sledovala bitku. Nepamätal si akým konkrétnym spôsobom jednotliví obžalovaní na poškodeného útočili. V podstate si nepamätal ani to, či M. X. bol pri bitke na Bernolákovej a ku konfliktu medzi ním a poškodeným v priestoroch OC Galéria sa už tiež konkrétnejšie vyjadriť nevedel.

Svedok N. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase skutku sa s obžalovaným V. Z. kamarátil, v súčasnosti sa však nestretávajú, pretože vždy keď bol s ním boli nejaké problémy a bola volaná polícia. M. X. pozná zbežne, plánovane sa nikdy nestretávali. O W. J. vie len toľko, že je nevlastným otcom maloletého B.. V OC Galéria videl ako sa malý B. rozprával s poškodeným, obsah ich rozhovoru nepočul, nakoľko stál ďalej. Z toho ako sa na seba pozerali usúdil, že bude nejaký konflikt. B. poškodeného vyprovokoval nadávkami alebo ho oplul a poškodený reagoval tak, že B. chytil a sotil ho o sklo. Malý spadol na zem a s poškodeným sa začal biť X.. Keď vyšli vonku poškodený tam už nebol, išiel po chodníku smerom na Luník VII. Šli za ním, pričom on sa zdržiaval pozadu a sledoval čo sa bude diať. Potom prišiel nevlastný otec malého B. a šiel smerom za poškodeným a chlapcami, ktorí boli s ním. S B. otcom šiel aj Z., T. T. a nejaké dievča. Potom videl ako sa tí dvaja chlapci čo boli s poškodeným bili na koľajniciach s chlapcami, ktorí boli s ním. Tiež videl ako X. udrel poškodeného a nevlastný otec B. dal poškodenému facku a hodil ho na zem. B. na mieste kde bol poškodený na zemi, podal mu čiapku a odišiel. Poškodený krvácal z nosa alebo z pier. Všetko videl veľmi jasne nakoľko sa to odohrávalo pod lampami a od incidentu stál na vzdialenosť asi 10 metrov. Do incidentu sa aktívne zapojilo štyri až päť ľudí, medzi nimi určite všetci traja obžalovaní. Nevidel, že by bol niekto na poškodeného zaútočil päšťou, avšak pravdou je, že nesledoval celý útok, pretože pozoroval aj situáciu s kamarátmi poškodeného.

Svedkyňa W. X., stará matka obžalovaného V. Z., na hlavnom pojednávaní vypovedala k dôvodom, pre ktoré jej bol obžalovaný súdom zverený do osobnej starostlivosti. Na výchove obžalovaného sa podieľal aj jej partner, ktorý zomrel keď mal obžalovaný 13 rokov. Obžalovaného vníma ako dobrého chlapca, nemala s ním výchovné problémy, do školy chodil riadne, učil sa a všetko bolo v poriadku. Asi pred rokom mu zomrela matka, čo obidvaja znášajú veľmi zle. Obžalovaný bol aj dlho chorý na chrípku, preto vymeškal veľa vyučovacích hodín a v škole na N. bude mať reparát. Mal problém aj kvôli krádeži, o čom už rozhodoval okresný súd. Ku skutku sa vyjadriť nevedela, len od vnuka vie, že keď bol s kamarátmi v Galerii nejaký vysoký chlapec strelil B. B., potom Z. zavolať B. otcovi, aby prišiel a bola bitka. Vnuk jej povedal, že on poškodeného neudrel, že sa len oháňal opaskom. Tiež jej povedal, že J. dal poškodenému dve facky, že tam na seba chlapci vrieskali, avšak bližšie jej incident nepopísal.

Svedkyňa G. O., matka obžalovaného ml. M. X., na hlavnom pojednávaní odoprela vypovedať. V prípravnom konaní do zápisnice o výsluchu uviedla, že o syna sa stará sama od jeho deviatich rokov, počúva ju, nerobí žiadne problémy, drogy neužíva. Dlhšiu dobu sa zdržiavali u jej sestry v Nemecku, kde plánuje žiť a obžalovaný má možnosť sa tam zamestnať. K udalostiam zo dňa 26.01.2017 jej syn povedal len toľko, že v OC Galéria nejaký veľký chlapci zbili malého chlapca a že on chcel toho malého iba brániť.

Znalec MUDr. X. K. v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní zotrval na znaleckom posudku, ktorý v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia vypracoval dňa 17.03.2017 pod č. 22/2017. Z výpovede znalca aj zo samotného znaleckého posudku, ktorý súd na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplýva, že znalec po preštudovaní zdravotnej dokumentácie a spisového materiálu uzavrel, že poškodený W. B. utrpel dňa 26.01.2017 poranenia: pomliaždenie hrudnej steny vľavo, zlomeninu 6. rebra vľavo s prienikom vzduchu do pohrudnicovej dutiny (tzv. pneumotorax), zlomeninu nosových kostí s posunutím úlomkov a pomliaždenie mäkkých tkanív na zadnej strane stehna. Všetky poranenia sú z medicínskeho hľadiska poraneniami ľahkými. Pomliaždenie hrudnej steny vľavo a zlomenina 6. rebra vľavo s prienikom vzduchu do pohrudnicovej dutiny vznikli najpravdepodobnejšie kopnutím do ľavej prednej steny hrudníka. Sila, ktorá tieto poranenia spôsobila, musela byť na rozhraní strednej a väčšej intenzity. Zlomenina nosových kostí s posunutím úlomkov mohla vzniknúť úderom päťou alebo kopnutím, obidva mechanizmy sú rovnako pravdepodobné. Sila, ktorá spôsobila toto poranenie bola taktiež na rozhraní strednej a väčšej intenzity. Pomliaždenie mäkkých tkanív na zadnej strane stehna vzniklo pravdepodobne kopnutím v čase keď ležal na zemi. Podľa charakteru jednotlivých poranení sa medicínsky nedá rozlíšiť, či boli spôsobené mladistvými osobami, alebo osobou staršou, silnejšou, nakoľko určujúcou je intenzita násillia, ktorú môže vyvinúť mladý aj starý človek. Doba liečenia a práceneschopnosti je určovaná najzávažnejším poranením z komplexu poranení, v danom prípade je to zlomenina 6. rebra a prienik vzduchu do pohrudnicovej dutiny. Pri nekomplikovanom priebehu hojenia, aké poškodený mal, doba práceneschopnosti je obvykle 4 týždne, teda doba liečenia a PN by mala trvať od 27.01.2017 do 24.02.2017. Poranenia boli takého charakteru, že nezanechajú žiadne trvalé následky, v danom prípade nedošlo k poškodeniu životne dôležitého orgánu ľudského tela. Pre posúdenie trvalých následkov nie je v danom prípade nutné, aby bol poškodený vyšetrený po skončení liečby, resp. s určitým väčším časovým odstupom, nakoľko charakter zranenia a priebeh liečby bol bez komplikácií. Pokiaľ poškodený pociťuje pri fyzickej záťaži problémy s dýchaním, nesúvisí to s utrpým zranením, pneumotorax sa vstrebala, nebolo potrebné ho operovať, nakoľko bol veľmi ľahký. Bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré poškodenému z posúdeného zranenia prislúcha, je 140 bodov, čo vo finančnom vyjadrení činí 2.554,00 €.

Znalecký posudok č. 10/2017 vypracovala dňa 20.02.2017 znalkyňa v odbore Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, Psychológia sexuality PhDr. O. G., PhD.. Na základe psychologického vyšetrenia a diagnostiky znalkyňa uzavrela, že W. B. je schopný správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú skutočnosť. Jeho pamäťové schopnosti sú vo fáze vštepovania použitého materiálu na úrovni priemeru, vo fáze vybavovania prijatého materiálu a schopnosti ho použiť je na úrovni rovnako priemernej, fáza znovuvybavenia a interpretácie je mierne nadpriemerná, čo je vysoký predpoklad použiteľnosti jeho výpovede v trestnom konaní. Intelektové schopnosti má situované do pásma nadpriemeru. Osobnostne ide o neurostabilnú a vyváženú štruktúru, je bez tendencie k sociálnej žiadúcnosti. Je extrovertovaný, s nízkym skóre vo faktore psychotizmu. Konštelácia osobnostných charakteristík je bez takých osobnostných dispozícií, ktoré by mali negatívne ovplyvňovať jeho výpoveď. Vo vzťahu k populačnej norme má L-Iží skóre nízke, teda nemá tendencie javiť sa v lepšom svetle, prežitú skutočnosť neskresľuje a je schopný objektívne ich reprodukovať.

Znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2017/239 vypracoval v odbore Kriminalistika, odvetvie Kriminalistická biológia a genetická analýza Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru Košice dňa 07.07.2017. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že na skúmanie predložené biologické stopy č. 1 (ster zaistený z červenej škvry o rozmere 8 cm a šírke 2 cm na chodníku na zemi pri stĺpe verejného osvetlenia označeného č. 50103) a č. 2 (ster zaistený z červených kvapiek v priemere cca 1 cm na zemi chodníka pri stĺpe verejného osvetlenia č. 50103) boli vhodné na individuálnu identifikáciu svojho pôvodcu, bola na nich dokázaná prítomnosť ľudskej krvi, ktorej DNA profil sa zhodoval s DNA profilom porovnávacej vzorky označenej „W. B., nar. XX.XX.XXXX“. DNA analýzou bolo teda dokázané, že pôvodcom krvi na zaistených stopách č. 1 a č. 2 bol poškodený W. B..

Na CD-nosič bol prenesený kamerový záznam z pamäťovej karty, ktorú pre účely trestného konania vydala svedkyňa R. T., ktorá si na svoj mobilný telefón dňa 26.01.2017 zaznamenala udalosti, ku ktorým vo večerných hodinách došlo v blízkosti križovatky Trieda SNP - Bernolákova. Kvalita obrazu je nízka, avšak je vidieť skupinu mladých ľudí, nasnímaných od chrbta a počuť rôzne výkriky. Niekoľko osôb sa rozbehlo smerom ku električkovým koľajniciam, kde do seba skupina mladých ľudí strkala. Následne je zaznamenaná osoba ležiaca na zemi okolo ktorej stáli ďalšie dve až tri osoby a R. T. kričí „čo ti jebe T.“. Následne boli nasnímané iba nohy osôb stojacich okolo ležiacej osoby, niektorá z nich kopla do ležiaceho tela. Je zaznamenaný krik „sorry, sorry, sorry, prepáč“ a ďalší mužský hlas „počúvaj sem geňoško, ešte raz ťa W. skare“. Je zaznamenané nezrozumiteľné prekrikovanie viacerých osôb. Na zázname nie sú zachytené tváre osôb okolo poškodeného ležiaceho na zemi. Poškodený následne vstal a komunikoval s R. T., ktorá mu povedala, že mu tečie krv z nosa. Zaznamenaná je aj komunikácia osôb odchádzajúcich z miesta incidentu, okrem iného vyhrážky dolámaním chrbtice a poznámka jednej osoby ako dobre kopol do hlavy. Medzi odchádzajúcimi je nasnímaný V. Z. a W. J., títo sú aj na fotografiách, ktoré boli v počte 7 kusov vyhotovené z kamerového záznamu. Kvôli veľmi zlej kvalite záznamu ostatné osoby nebolo možné stotožniť.

Obrazový záznam z DVD nosiča poskytnutého Mestskou políciou Košice pre účely tohto trestného konania nezachytáva prejednané udalosti. Križovatka Trieda SNP - Bernolákova nie je monitorovaná kamerovým systémom mestskej polície, pričom previerkou na mieste činu bolo zistené, že v okolí tejto križovatky sa nenachádzajú ani bezpečnostné kamery žiadnej fyzickej ani právnickej osoby.

Obrazový záznam z kamerového systému OC Galéria v Košiciach na Toryskej ulici, z ktorého taktiež bola vyhotovená fotodokumentácia, zaznamenal stretnutie dvoch skupín mladých mužov dňa 26.01.2017 v čase o 20,05 hod. na prvom poschodí nákupného centra. Jedna skupina je tvorená tromi mužmi, druhá šiestimi mužmi, pričom na kamerovom zázname nie je možné identifikovať, avšak je zrejmé, že muži z menšej skupiny sa po tom ako ich tí z väčšej skupiny oslovili snažili odísť, avšak väčšia skupina ich nasledovala. Na zázname nie je zachytený incident ku ktorému malo dôjsť medzi poškodeným W. B. a B. B.. Pred hlavným vchodom OC sa tieto skupiny stretli v čase o 20,07 hod., kde väčší počet osôb sa zgrupuje okolo osoby, ktorá má kapucňu na hlave (pravdepodobne poškodený W. B.), medzitým sa niekoľko osôb vrátilo do nákupného centra, opäť vyšli a po 20,09 už kamery nezachytávajú pozorované osoby.

Zápisnica o obhliadke miesta činu vypovedá o tom, že miesto činu nachádzajúce sa na chodníku, 25 metrov od svetelnej križovatky Trieda SNP - Bernolákova a od stĺpu verejného osvetlenia č. 50103 5 metrov, bolo obhliadnuté dňa 27.01.2017 o 12,40 hod.. Z červených škvŕn rôznych rozmerov boli zaistené dve biologické stopy. Fotodokumentácia miesta činu tvorí prílohu zápisnice.

Lekárske správy zo dňa 26.01.2017 svedčia o tom, že poškodený W. B. bol po privezení RZP vyšetrený na Klinike úrazovej chirurgie Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura v Košiciach, k pôvodu zranenia sa vyjadril tak, že bol zbitý. Aj tieto boli k dispozícii znalcovi z odboru Zdravníctvo a farmácia, ktorý zranenia poškodeného posúdil.

Rozpis nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému W. B. v súvislosti s poškodením zdravia zo dňa 26.01.2017 spracovala v štádiu prípravného konania Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., ktorá celkovo uhradila 1.745,64 €.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný aj rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 172/2011 zo dňa 29.06.2011, právoplatný dňa 22.07.2011, ktorým bol V. Z. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky W. X. a matka maloletého F. W. Z. bola zaviazaná prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa mesačne.

Správa vypracovaná dňa 12.06.2017 Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice vypovedá o tom, že rodina mladistvého V. Z. je evidovaná na Oddelení sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately od roku 2010 z dôvodu poskytovania sociálneho poradenstva jej členom. Mladistvý pochádza zo vzťahu matky F. W. Z. a neuvedeného otca. Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 172/2011 zo dňa 29.06.2011 bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky W. X., starobnej dôchodkyne.

Matka mladistvého zomrela dňa 02.05.2017. Mladistvý so starou matkou bývajú v jeden a pol izbovom byte s príslušenstvom spolu s dcérou menovanej. Mladistvý bol v čase vypracovania správy žiakom 1. ročníka SOŠ Kukučínova, Košice, odbor Stavebná výroby. Základné vzdelanie ukončil na ZŠ G. v 8. ročníku, kde nejavil adekvátny záujem o vyučovací proces. Zanedbávanie povinnej školskej dochádzky ani nevhodné správanie však základná škola nehlásila a neboli zaznamenané ani nedostatky vo výchove a starostlivosti o mladistvého v domácom prostredí. Na SOŠ však vykazoval 16 neospravedlnených vyučovacích hodín, inak bol bez problémov. Vyšetrovateľom OR PZ Košice bolo začaté dňa 03.12.2012 trestné stíhanie za zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, avšak z dôvodu neprípustnosti trestného stíhania, nakoľko V. Z. nedovŕšil ešte 15 rokov, bolo trestné stíhanie zastavené.

Podľa správy Strednej odbornej školy technickej so sídlom na N. XX v N. je obžalovaný ml. V. Z. žiakom tamjšej školy od 01.09.2016. V školskom roku 2016/2017 bol žiakom 1. ročníka učebného odboru Stavebná výroba. Ku dňu 12.06.2017 mal vymeškaných 336 ospravedlnených a 21 neospravedlnených hodín. Okrem slabej dochádzky bola aj pripravenosť na hodiny veľmi slabá. V kolektíve sa správa primerane. Zákonná zástupkyňa so školou nespoupracuje.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice je rodina obžalovaného ml. M. X. na Oddelení sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately evidovaná od roku 2000 z dôvodu úpravy práv a povinností rodičov k menovanému aj k maloletej G., nar. XXXX, ktorí pochádzajú zo vzťahu matky G. O. a otca M. X.. Matka s deťmi od roku 2012 do konca roka 2016 obývala nájomný jednoizbový byt s príslušenstvom, domácnosť bola veľmi čisto udržiavaná. Otec mladistvého sa zdržiaval v Anglicku na neznámej adrese, vyživovaciu povinnosť si neplnil. Od presne nezistenej doby roku 2017 sa obžalovaný mladistvý zdržiaval spolu s matkou v Nemecku, kde mali pracovať. Užívanie alkoholu, psychotropných látok a prekurzorov na strane obžalovaného mladistvého zistené nebolo. Povinnú školskú dochádzku na ZŠ Q. X v Košiciach si mladistvý neplnil. V roku 2016 absolvoval výchovné opatrenie v rámci realizácie výchovného skupinového programu, sociálneho skupinového programu a výchovného rekreačného skupinového programu pre deti. Ako maloletý sa dopustil činov inak trestných, prečinu ublíženia na zdraví, prečinu výtržníctva, opakovane, tiež bol preverovaný vo veci lúpeže.

Správa o povesti obžalovaného ml. M. X. vypracovaná Mestskou časťou Košice - V. má evidenčný charakter.

Obžalovaný W. J. je Mestskou časťou Košice - E. charakterizovaný taktiež len evidencne.

V Ústrednej evidencii priestupkov MV SR majú v zmysle výpisov zaznamenané priestupky:
ml. V. Z. v období od 01.04.2016 do 28.02.2017 jeden za znečisťovanie verejného priestranstva, ktorý bol vybavený napomenutím,
ml. M. X. do 15.02.2017 nemal záznam o priestupku a
W. J. sa v období od 01.04.2013 do 31.01.2017 dopustil celkovo štyroch priestupkov, z toho v roku 2016 dvoch na úseku dopravy a priestupky proti majetku, za ktoré bol postihnutý pokutami, spáchal v roku 2016 a v roku 2013.

Odpisy registra trestov nasvedčujú pre to, že
obžalovaný ml. V. Z. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, v prvom prípade mu Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 1T 5/2018 zo dňa 22.03.2018 uložil pre prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov výkon, ktorého podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov, pričom výrok o treste bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T 81/2018 zo dňa 29.11.2018, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov (do 23.11.2019),
obžalovaný ml. M. X. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T 80/2014 zo dňa 14.07.2015 pre prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona, pričom v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ktorá mu skončila dňa 15.07.2016, sa osvedčil a teda hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený,
obžalovaný W. J. bol dvakrát súdne trestaný pričom odsúdenie pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona z roku 2010 je zahladené a na obžalovaného sa v tejto veci hľadá, akoby nebol

odsúdený a v druhom prípade trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. OT 160/2016 zo dňa 20.09.2016 mu bol pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka (do 20.09.2017).

O spomenutých odsúdeniach obžalovaného ml. V. Z. vypovedajú aj vyššie citované súdne rozhodnutia tvoriace obsah vyšetrovacieho spisu, tiež pripojené súdne spisy.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku) je jednou zo základných zásad trestného konania, ktorú súd dôsledne uplatnil a v rámci toho teda zisťoval skutkový stav veci tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Neuprel procesným stranám právo obstarávať dôkazy a vykonal všetky tie, ktoré navrhli, pritom s rovnakou starostlivosťou pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov jednak tých, ktoré svedčili proti obžalovaným, ako aj okolností a dôkazov, ktoré svedčili v ich prospech. Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie, čo súvisí s predmetom zákona, ktorým je náležité zistenie trestných činov, uskutočnenie spravodlivého procesu a spravodlivé potrestanie páchatel'ov. Vykonalé dôkazy súd následne, v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) starostlivo a nestranné zhodnotil a urobil jednoznačný záver, že dňa 26.01.2017 vo večerných hodinách došlo v Košiciach na sídlisku Terasa k takým skutočnostiam, aké popísala prokurátorka okresnej prokuratúry v obžalobe na podklade ktorej sa vedie toto trestné konanie, ktoré skutočnosti súd korigoval len v časti špecifikácie predmetu ktorým obžalovaný ml. V. Z. udieral poškodeného W. B., ako i v časti do ktorej oblasti tela poškodeného ho týmto predmetom udieral. Dospel i k záveru, že tieto skutočnosti naplnili znaky trestných činov, z ktorých na základe vnútorného presvedčenia uznal všetkých troch obžalovaných za vinných tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že dňa 26.01.2017 sa krátko pred 20.00 hod. stretli na prvom poschodí OC Galéria v Košiciach na Torskej ulici dve skupiny maloletých chlapcov v zložení W. B., X. J. a X. X., druhá skupina v zložení V. Z., M. X., T. T., M. N. a B. B.. Skupiny sa navzájom nepoznali a komunikáciu nadviazala tá, ktorej členmi boli obžalovaní mladiství. B. B. provokoval poškodeného W. B. vulgárnymi nadávkami, strkaním a kopancami a M. X. poškodeného nabádal, aby dal tomu najmenšiemu zo skupiny facku. Poškodený ani jeho kamaráti nechceli žiaden konflikt, v OC boli prvýkrát s cieľom zakúpenia potravín a mali v úmysle čím skôr odísť na internát. Provokácia sa stupňovala, až B. B. napľul poškodenému do tváre, načo ho poškodený schytil za odev, oprel o sklenenú stenu obchodu a povedal mu, aby si také niečo nedovoľoval. Maloletý sa o chvíľu nato zložil na zem, začal sa zvíjať, ostatní z jeho skupiny začali kričať, že poškodený ho zbil a M. X. udelil poškodeného do hlavy. O tom, že poškodený B. B. neudrel svedčí výpoveď samotného poškodeného, výpovede na mieste prítomných svedkov X. J., X. X. i N. M. a T. T., ktorí patrili do skupiny obžalovaných, preto súd neuveril obžalovaným mladistvým a svedkovi M. N. z ich partie, že poškodený B. B. udelil. Popísaný incident bol dôvodom pre ktorý členovia skupiny obžalovaných mladistvých začali cez mobilný telefón zvolávať na miesto svojich kamarátov, obžalovaný mladistvý V. Z. zatelefonoval aj matke B. B., že zbili jej syna a na základe toho prišiel k obchodnému centru Galéria aj obžalovaný W. J. a pripojil sa k skupine chlapcov, medzi ktorými bol aj B. B. a ostatní z tej partie, plus jedno dievča - svedkyňa R. T., a ďalší, totožnosť ktorých zistená nebola. Táto skupina, ktorá sa čo do počtu zväčšovala, prenasledovala poškodeného W. B., X. X. a X. J., ktorí sa pre hroziace nebezpečenstvo útoku, ktoré bolo evidentné aj z vyhrážok, nadávok a výkrikov, najmä na poškodeného W. B. snažili rýchlo vzdialiť.

O udalostiach ktoré nasledovali podrobne vypovedali poškodený W. B., X. X. a X. J. na hlavnom pojednávaní rovnako ako i v prípravnom konaní tak, ako ich vyjadrenia pojal súd do odôvodnenia tohto rozsudku a podporené ďalšími dôkazmi premietol do skutkovej vety.

Obžalovaný ml. V. Z. na hlavnom pojednávaní priznal spáchanie skutku. Jeho konanie spočívalo v tom, že ešte počas prenasledovania poškodeného a jeho kamarátov, v blízkosti križovatky Trieda SNP - Bernolákova, udieral opaskom s kovovou prackou, ktorý si podľa očitého svedka T. T. vybral z nohavíc, W. B. odzadu do pravého pleca, ruky, chrbta. Vyhlásenie obžalovaného ml. V. Z. o uznaní viny súd na hlavnom pojednávaní prijal, nakoľko pre takýto postup boli splnené všetky zákonné podmienky a najmä preto, že to, že konal spôsobom kladeným mu za vinu bolo objektivizované radom dôkazov

zhromaždených v štádiu prípravného konania. Na rozdiel od obžaloby, ktorá konanie obžalovaného ml. V. Z. právne kvalifikovala ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, súd právne posúdil jeho konanie len ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, nakoľko je nepochybné, že spoločným konaním so spoluobžalovanými sa dopustil hrubej neslušnosti tým, že napadol fyzicky, spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku, ale aj slovným prejavom vzbudzujúcim obavy o bezpečnosť poškodeného W. B.. Pravdou je, že v čase spáchania skutku poškodený nebol plnoletý a patrila teda medzi osoby zvlášť chránené Trestným zákonom (§ 139 ods. 1 písm. a/). Napriek uvedenému súd po právnej stránke neposúdil, na rozdiel od prokurátorky, jeho konanie aj podľa § 364 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, nakoľko má zato, že v danom prípade skutok, ktorý obžalovaný mladistvý spáchal nebol motivovaný vekom a stavom poškodeného W. B. ani spáchaný v súvislosti s tým s poukazom aj na tú skutočnosť, že poškodený je starší ako samotný obžalovaný mladistvý.

Obžalovaný ml. M. X. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu a odoprel vypovedať. V prípravnom konaní, ako to vyplynulo zo zápisnice o jeho výpovedi prečítanej na hlavnom pojednávaní, priznal len to, že v OC Galéria udrel poškodeného do tváre, avšak to len v rámci obrany maloletého B.. Jeho nevlastnému otcovi S. (prezývka obžalovaného W. J.) povedal, že B. zbil poškodený, ktorý je najvyšší z troch chlapcov, ktorí utekali od OC a za nimi následne S., T. a nejakí ďalší bežali. Neuveril súd obžalovanému v tom, že nevie čo sa dialo ďalej, lebo on nastúpil na električku a odišiel domov, nakoľko je zo spáchania skutku usvedčený viacerými dôkazmi. Ide najmä o výpoveď poškodeného W. B., ktorý popísal ako obžalovaný mladistvý už v OC Galéria dobiedzal a provokoval k bitke, následne pri prenasledovaní ho zozadu z rozbehu dvakrát kopol do chrbta, keď ležal na zemi udieral ho päťou a kopal do neho, výpoveďou svedka X. X., podľa ktorého poškodeného napadli zozadu M. X., ktorého si taktiež pamätal ešte z OC, tiež W. J., zvalili ho na zem a bili ho, výpoveďou svedka T. T., ktorý popisoval ako sa M. X. do poškodeného pustil, udieral ho a kopal do neho, dokonca keď útočníci z miesta ušli na Luník II X. sa predvádzal, ukazoval im krvavú ruku a chválil sa, že on poškodenému dal najviac, že ho najviac bil. Aj svedkyňa R. T. popisovala, že poškodeného udieral X. päťou do tváre, to ako poškodeného bili videli aj N. M. a M. N., ktorý však nevedel popísať akým konkrétnym spôsobom sa jednotliví útočníci zapojili do bitky poškodeného.

Zranenia, ktoré W. B. utrpel dňa 26.01.2017 v blízkosti svetelnej križovatky Trieda SNP - Bernolákova, na mieste vzdialenom 5 metrov od stĺpu verejného osvetlenia č. 50103, ktoré miesto bolo riadne obhliadnuté, zadokumentované, za súčasného zaistenia dvoch stôp, boli objektivizované znaleckým posudkom č. 22/2017, ktorý vypracoval znalec v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia W. X. K., výpoveďou tohto znalca na hlavnom pojednávaní a lekáorskými správami. Pomliaždenie hrudnej steny vľavo a zlomenina 6. rebra vľavo s prienikom vzduchu do pohrudnicovej dutiny vznikli podľa znalca najpravdepodobnejšie kopnutím do ľavej prednej steny hrudníka silou na rozhraní strednej a väčšej intenzity. Zlomenina nosových kostí s posunutím úlomkov mohla vzniknúť úderom päťou alebo kopnutím, obidva mechanizmy sú rovnako pravdepodobné, sila ktorá toto zranenie spôsobila bola taktiež na rozhraní strednej a väčšej intenzity. Pomliaždenie mäkkých tkanív na zadnej strane stehna vzniklo pravdepodobne kopnutím v čase keď poškodený ležal na zemi. Všetky tieto poranenia, ktoré sú z medicínskeho hľadiska poraneniami ľahkými, vznikli v príčinnej súvislosti aj s konaním obžalovaného ml. M. X., preto súd jeho konanie vyhodnotil po právnej stránke nielen ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, kde z rovnakého dôvodu ako u obžalovaného ml. V. Z. vypustil oproti obžalobe ods. 2 písm. b/ a písm. d/, ale aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, nakoľko bolo jednoznačne preukázané, že spoločným konaním s obžalovaným W. J. úmyselne ublížil W. B. na zdraví, pričom aj pri tomto trestnom čine nie je na mieste, z rovnakých dôvodov akým sa už súd venoval u obžalovaného ml. V. Z., právne kvalifikovať takéto konanie aj podľa § 156 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, teda že čin spáchal na chránenej osobe.

Obžalovaný W. J. vypovedal, že poškodenému dal len dve facky, jednu po pravom a jednu po ľavom líci, teda udrel ho otvorenou dlaňou aj to len kvôli tomu, že poškodený bol ešte drzý keď sa ho opýtal prečo zbil takého malého chlapca, keďže B. mal len 13 rokov a bol z celej partie najmenší a dokonca poškodený na neho dvíhol ruku, chcel ho udrieť. Nevedel ako poškodený na tieto údery zareagoval a tvrdil, že nevidel aby bol poškodeného niekto iný bil, poškodeného na zemi nevidel. Aj tento obžalovaný je jednoznačne usvedčovaný poškodeným W. B., ktorý keď ležal na zemi videl tvár staršieho muža s vyholenou hlavou, ktorý ho zvalil na zem a ďalej ho udieral päťami, pozrel sa mu priamo do očí. J. ho udrel päťou päť až šesťkrát do tváre, pravdepodobne ho aj kopal. Svedok X. X. vnímal W. J. ako

staršieho, plešatého Róma v čiernej bunde, väčšieho od ostatných, ešte pri OC Galéria. Videl ako spolu so M. X. napadol poškodeného zozadu a na zemi ho bili. M. T. T. popisoval ako obžalovaný W. J. chytil poškodeného za bundu, kričal na neho „ty čo si urobil s mojim synom“ a asi štyrikrát ho udrel päšťou do tváre, pričom to boli silné údery, ktoré poškodeného zložili na zem, kde ho ďalej bili a kopali aj ďalší asi dvaja chlapi, dokonca aj on sám ho raz kopol. Poškodený začal krváčať z tváre práve po udere päšťou W. J., tento svedok nevedel či J. poškodeného aj kopal. Svedkyňa R. T. vypovedala, že obžalovaný J. bil poškodeného tak, že ho udieral päšťou do tváre a kopal ho. Svedkovi X. T. v ten istý večer povedala jeho sestra R., ktorá si útok na poškodeného nahrávala na mobil, že J. bil poškodeného na zemi. M. N. hovoril o tom, že poškodeného ako ležal na zemi na Z. bili obžalovaní, svedok N. M. tvrdil, že práve J. hodil poškodeného na zem, kde bol bitý a kopaný asi štyrmi piatimi ľuďmi, vrátane obžalovaných. Čo sa týka právnej kvalifikácie konania obžalovaného W. J., tu sa súd stotožnil s obžalobou.

Aj pre rozhodnutie o treste slúžia ako podklad dôkazy vykonané k osobám obžalovaných a to výpoveď obžalovaného W. J. k jeho osobným pomerom, výpovede zákonných zástupkýň obžalovaných mladistvých W. X., starej matky V. Z. a G. O., matky M. X., správy o povesti a charakteristiky, správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Oddelenia sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately vo vzťahu k obžalovaným mladistvým, výpisy z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, odpisy registra trestov, rozhodnutie poručenského súdu, trestné rozhodnutia a trestné spisy vo vzťahu k osobe obžalovaného ml. V. Z.. Všetky tieto dôkazy súd vyhodnotil v súlade s už spomenutou zásadou podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Pri rozhodovaní o treste sa súd obligatórne riadil zásadami pre ukladanie trestov upravenými v § 34 ods. 1 až ods. 4, ods. 5 písm. a/ Trestného zákona. Znamená, že pri určovaní druhu a výmery trestov prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, na to, akou mierou konanie každého z obžalovaných prispelo k spáchaniu skutku, na zavinenie, pohnútku, okolnosti, osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy, zároveň skúmal prítomnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Jednou zo základných zásad pre ukladanie trestov je zásada, že páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, ktorý v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody (§ 34 ods. 2 Trestného zákona). U obžalovaných V. Z. a M. X. však súd aplikoval aj osobitné ustanovenia o stíhaní mladistvých, zvlášť ustanovenie § 117 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého sa ustanovené trestné sadzby odňatia slobody u mladistvých znižujú na polovicu, pričom horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať 7 rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby 2 roky. Pri zvažovaní trestu dbal súd aj na to, aby obžalovaným uložil také tresty, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na ich rodiny a im blízke osoby, ale zároveň aby uložené tresty zabezpečili dostatočne ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoria podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a zároveň aby iných odradili od páchania trestnej činnosti a boli dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaných spoločnosťou.

Obžalovaný ml. V. Z. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy mu Okresný súd Košice II vo veci sp. zn. 3T 81/2018 trestným rozkazom zo dňa 29.11.2018 uložil podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, výkon ktorého podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov (do 23.11.2019). V tomto konaní prejednaný skutok obžalovaný mladistvý spáchal skôr ako mu bol citovaný trestný rozkaz oznámený, preto súd uložil obžalovanému v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody, za súčasného zrušenia výroku o treste citovaného trestného rozkazu, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí, ktoré na tento výrok o treste obsahovo nadväzovali. Pri ukladaní súhrnného trestu vychádzal súd zo zásad na uloženie úhrnného trestu upravených v § 41 ods. 1 Trestného zákona a teda trest ukladal podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V danom prípade je to prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, z ktorého súd obžalovaného uznal za vinného, kde základná trestná sadzba trestu odňatia slobody je až 3 roky (teda prísnejšia ako pre prečin podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého ukladal obžalovanému trest odňatia slobody Okresný súd Košice II vo veci sp. zn. 3T 81/2018). Túto trestnú sadzbu súd upravil v súlade s ustanovením § 117 ods. 1 Trestného zákona; zistená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie, ani zistená priťažujúca okolnosť na strane obžalovaného mladistvého podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona - už bol za trestné činy v minulosti odsúdený, nemali vplyv na úpravu hraníc trestnej sadzby z ktorej súd vychádzal vzhľadom na pomer a mieru ich závažnosti. Obžalovanému súd vymeral súhrnný trest odňatia slobody na 7 mesiacov a majúca za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného mladistvého výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, odložil ho na skúšobnú dobu v trvaní 24

mesiacov, pričom pri určovaní dĺžky skúšobnej doby súd vychádzal taktiež z osobitného ustanovenia o stíhaní mladistvých, kde § 119 ods. 1 stanovuje rozsah skúšobnej doby, ktorú súd určuje pri odklade výkonu trestu odňatia slobody na jeden rok až tri roky (oproti rozsahu skúšobnej doby jeden rok až päť rokov, ktorú ustanovuje § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení odkladu výkonu trestu odňatia slobody plnoletým páchatelom).

Obžalovaný mladistvý M. X. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, hľadá sa však na neho akoby nebol odsúdený, priestupku sa nedopustil. Poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti na jeho strane zistené neboli. Nakoľko bol uznaný za vinného z dvoch trestných činov, teda prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, uložil mu súd úhrnný trest odňatia slobody, vychádzajúc zo zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo v danom prípade je prečin podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona. Rovnako ako u obžalovaného ml. V. Z. upravovala sa táto trestná sadzba v súlade s ustanovením § 117 ods. 1 Trestného zákona a s prihliadnutím najmä na spôsob a mieru konania obžalovaného, následok, zavinenie, osobu obžalovaného a pomery v akých žije, uložil mu súd úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého z rovnakých dôvodov ako u ml. V. Z. podmiennečne odložil a zároveň určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Obžalovaný W. J. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Prvé odsúdenie z roku 2010 má zahladené, druhé je za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona, za ktorý mu Okresný súd Prešov trestným rozkazom sp. zn. OT 160/2016 zo dňa 20.09.2016 uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Skúšobná doba obžalovanému plynula do 20.09.2017, pričom okresný súd doposiaľ nerozhodol, či obžalovaný sa v tejto skúšobnej dobe osvedčil alebo nie. Vzhľadom k tomu, že počas skúšobnej doby je obžalovaný trestne stíhaný v predmetnej veci, má Okresný súd Prešov dva roky od ukončenia skúšobnej doby na to, aby vyslovil, či odsúdený sa osvedčil alebo nie. W. J. spáchal prejednaný skutok dňa 26.01.2017, teda počas plynutia jednoročnej skúšobnej doby. U neho je konanie z tohto dňa smerujúce proti poškodenému W. B. právne posúdené ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Aj jemu teda uložil súd úhrnný trest odňatia slobody vychádzajúc z trestnej sadzby ustanovenej pre prečin podľa § 156 ods. 2 (6 mesiacov až 2 roky) v trvaní 12 mesiacov. Druh trestu a jeho výmera boli stanovené po zvážení všetkých skutočností, ktoré súd získal k osobe obžalovaného, ktorý sa dopúšťa aj priestupkov tak, ako to vyplýva z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, ako aj všetkých okolností prípadu. Trestný zákon v ustanovení § 49 ods. 2 vylučuje podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody v prípade, ak sa trest ukladá za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia (alebo skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody). Nakoľko v danom prípade je nepochybné, že W. J. spáchal predmetný skutok v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, uložil mu súd trest odňatia slobody ako trest nepodmiennečný, pre účely výkonu ktorého ho v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

V mene poškodeného W. B. uplatnil v štádiu prípravného konania nárok na náhradu škody titulom bolestného jeho otec, poškodený V. B., z dôvodu, že W. B. nebol v tom čase plnoletý. Táto škoda ako aj jej výška boli objektivizované znaleckým posudkom č. 22/2017 zo dňa 17.03.2017, v ktorom znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia odvetvie Chirurgia MUDr. X. K. okrem iného vyslovil, že bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré poškodenému z posúdeného zranenia prislúcha je 140 bodov, čo vo finančnom vyjadrení činí 2.554,00 €.

Poškodený W. B. je poisťovcom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., ktorá za zdravotnú starostlivosť v súvislosti s poškodením zdravia zo dňa 26.01.2017 uhradila celkovo 1.745,64 €. Vynaložené náklady poškodená poisťovňa v trestnom konaní vyšpecifikovala a uplatnila na náhradu.

Obžalovaní W. J. a ml. M. X., ktorí škodu spôsobili, boli preto súdom zaviazaní spoločne a nerozdielne túto poškodeným Markovi Petrášovi a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. nahradiť.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.